

Zpravodaj ombudsmana

2/2025

Úvodní slovo

Milé čtenářky, milí čtenáři,

za námi je několik týdnů aprílového počasí. Témata, která jsme během nich řešili, byla podobně proměnlivá jako letošní jaro. Zabývali jsme se například případem diskriminované tanečnice, žádostí o změnu příjmení, bakterií legionella na vysokoškolských kolejích či parkovacím stání pro osoby se zdravotním postižením. Komunikovali jsme s širokou paletou úřadů. Od hygienické stanice přes úřad práce až třeba po stavební či matriční úřad.

Kromě toho se intenzivně připravujeme na agendu nezávislé lidskoprávní instituce (NHRI) a dětského ombudsmana. Obojí začne pod naší střechou fungovat od 1. července. K blížícímu se Mezinárodnímu dni dětí však přejme dětem, a koneckonců i nám dospělým, aby případů, do kterých budou muset vstupovat, nastávalo co nejméně.

Tým Kanceláře veřejného ochránce práv

Pomohli jsme napravit chybu úřadu

Upozornili jsme OSPOD, že fyzické trestání dětí nemůže tolerovat (sp. zn. 2821/2024/VOP/BPK, závěrečné stanovisko)

Pokud Orgán sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) zjistí, že rodič dítě fyzicky trestá, měl by jej důrazně poučit o tom, že jakékoliv fyzické trestání dětí je nepřijatelné. Je vhodné rodiči doporučit i odbornou poradenskou pomoc.

Otec se obrátil na OSPOD se sdělením, že matka nepřiměřeně fyzicky trestá jejich děti. Syn se kvůli tomu měl dokonce pomočovat. OSPOD však nepodnikl žádné kroky, pouze otce odkázal na policii a soud. Až poté, co obdržel oznámení policie a žádost o prošetření situace, provedl u matky neohlášené sociální šetření. Matka připustila, že dříve dětem dávala „výchovně“ přes zadek. I když polorodá sestra dětí sociální pracovníci řekla, že je maminka občas bouchá do hlavy, úřad to s matkou víc neřešil.

Upozornili jsme OSPOD, že stížnost otce měl ihned prověřit. Také jsme ho vyzvali, aby rodiče v takové situaci poučil o nepřijatelnosti fyzických trestů dětí a navrhl jim odbornou poradenskou pomoc.

Nabádáme úřady, aby žádaly překlady cizojazyčných dokumentů jen, když je to opravdu nutné (sp. zn. 3248/2024/VOP)

Pokud úředníci dostatečně ovládají cizí jazyk, neměl by úřad požadovat doložení překladu cizojazyčné listiny do češtiny. Úřady by měly v rozumné míře používat ke zjištění obsahu cizojazyčných listin i dostupných technických prostředků (překladačů).

Muž s trvalým pobytem v Brně žije dlouhodobě v zahraničí. Proto každoročně žádal magistrát o prominutí poplatku za komunální odpad. K žádostem dokládal i anglicky psaná potvrzení, že podobnou platbu za odpad hradí v zahraničí. Magistrát ale trval na tom, aby je muž dodal přeložené. V jednom roce dokonce vyžadoval úředně ověřený překlad.

Takový postup úředníků jsme vyhodnotili jako nepřiměřený a nevstřícný. Mezitím se ale praxe magistrátu změnila. V současnosti již nevyžaduje překlad velmi krátkých písemností z angličtiny a němčiny. V případě delších listin se pak zpravidla spokojí s prostým překladem.

Usilujeme o účinnější opatření před výskytem bakterie legionella v ubytovacích zařízeních (sp. zn. 7214/2024/VOP)

V případě opakovaného výskytu bakterie legionella je na místě, aby provozní řád provozovatele obsahoval povinnost pravidelně provádět rozbor vzorků teplé vody a předávat výsledky hygieně.

Studenti upozornili na to, že krajská hygienická stanice na kolejích vydala zákaz sprchování. Měli obavy, kdy budou provedena opatření účinná a zda je postup náležitý.

I když zákon dává hygieně omezené možnosti, její postup jsme vyhodnotili jako nedostatečný. Vyzvali jsme ji proto, aby naplňovala princip efektivnosti a byla ve své činnosti důsledná. Jednali jsme s ředitelkou hygienické stanice a Ministerstvem zdravotnictví. Shodli jsme se, že hygienici využijí aktuální poznatky ve své další kontrolní činnosti. Za příklad dobré praxe považujeme, že koleje schválily nový provozní řád, kde se zavázaly pravidelně provádět rozbor vzorků teplé vody a předávat výsledky hygieně.

S ohledem na zdravotní rizika bakterie legionella budeme usilovat o změnu metodického doporučení, aby podobná ustanovení obsahovaly provozní řády i ostatních ubytování.

Pomohli jsme matce s dětmi získat dávku na zaplacení provize realitní kanceláři (sp. zn. 3403/2024/VOP)

Při rozhodování o mimořádné okamžité pomoci na úhradu kauce nebo provize se úřad práce musí zabývat nejen finanční situací žadatele a jeho rodiny, ale i tím, zda je pro ně vybrané bydlení vhodné (velikostí a stavem) a finančně udržitelné.

Paní z Ukrajiny bydlela spolu se svými třemi dětmi v bezplatném nouzovém ubytování. Protože toto ubytování k 1. 9. 2024 končilo, začala si s dostatečným předstihem hledat jiné bydlení. Podařilo se jí najít vyhovující nájemní byt. Aby nájem získala, musela zaplatit provizi realitní kanceláři a kauci pronajímateli. Na tyto výdaje neměla dost peněz. Požádala proto o mimořádnou okamžitou pomoc. Úřad práce jí přiznal dávku pouze na kauci. Na provizi jí nepřispěl, protože zjistil, že ve městě lze najít nájem i bez provize. S postupem úřadu práce souhlasilo i Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Úřadům jsme vytkli, že nezohlednily dlouhodobou finanční udržitelnost bytu, který si paní z Ukrajiny vybrala. Nabídky nájmu, které dohledal úřad práce, byly sice bez provize ale dražší. Ministr práce a sociálních věcí postup úřadů přezkoumal a dal nám za pravdu. Úřad práce následně poskytl ženě dávku i na provizi.

Úřad práce díky nám doplatil poručníci odměnu za její péči (sp. zn. 6266/2024/VOP)

Pro příspěvek při pěstounské péči není podstatné, zda je svěřené dítě nezaopatřené (tj. zda studuje, případně nemůže studovat pro nemoc nebo úraz). Dávka náleží pečující osobě automaticky po celou dobu trvání její péče, tedy zpravidla do zletilosti dítěte.

Žena pečovala o svého synovce, jehož byla poručnící. Za to jí náležela odměna – příspěvek při pěstounské péči. Česká správa sociálního zabezpečení později přiznala synovci invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Tím přestal být nezaopatřeným dítětem a ztratil nárok na související dávkovou podporu (např. příspěvek na úhradu potřeb dítěte nebo přídavek na dítě). Úřad práce však kvůli tomu odejmul příspěvek při pěstounské péči i poručníci.

Úřad práce po našem zásahu uznal, že nepostupoval správně, a doplatil poručníci dlužnou dávku.

Neúspěšně jsme se pokusili přimět VZP a Ministerstvo zdravotnictví, aby přijaly příznivější výklad ve věci skončení nezaopatřenosti dítěte (sp. zn. 2690/2023/VOP)

Mladý dospělý by se měl považovat za poživatele důchodu pro invaliditu třetího stupně až ode dne, kdy poprvé obdrží výplatu invalidního důchodu. Jiný výklad může mít negativní dopad pro rodiny migrující mezi státy Evropské unie.

Syn stěžovatelky pobíral německý příspěvek na péči, protože jeho otec pracoval v Německu. Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ) mu přiznala od 18. roku věku český invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Všeobecná zdravotní pojišťovna (VZP) ho v návaznosti na to zpětně zdravotně pojistila v České republice, kde celá rodina žila. Kvůli tomu mu však německá zdravotní pojišťovna vyměřila přeplatek na německé dávce.

Pro určení, odkdy syn stěžovatelky začal být zdravotně pojištěný v České republice, bylo rozhodné, kdy začal být poživatelem invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Protože jsme se setkali s dvojím možným výkladem pojmu „poživatel důchodu“, požádali jsme o vyjádření Ministerstvo práce a sociálních věcí. Podle něj se dítě stává poživatelem invalidního důchodu až ode dne, kdy poprvé obdrželo výplatu invalidního důchodu. S tímto závěrem nesouhlasila VZP. Trvala na tom, že je určující, odkdy má dítě nárok na výplatu důchodu, a nikoli, kdy mu ČSSZ důchod fakticky vyplátí. Obrátili jsme se proto na Ministerstvo zdravotnictví a žádali ho o nápravu. Ministerstvo se však přiklonilo k výkladu VZP.

Zabývali jsme se demolicí Čočkovy vily v Plzni (sp. zn. 816/2025/VOP/MH)

Majitel historické Čočkovy vily, která se má stát kulturní památkou, odstranil bez povolení její střechu a následně požádal o demolici celé stavby. Stavební úřad zakázal majiteli stavby pokračovat v jejím bourání, provedl na místě kontrolu a zajistil důkazy pro přestupkové řízení.

Společně s památkáři podniká také kroky k tomu, aby zabezpečil stavbu před povětrnostními vlivy a zabránil dalšímu zhoršení jejího technického stavu. V postupu stavebního úřadu a památkářů jsme pochybení neshledali.

Do budoucna bychom uvítali, kdyby se informace o chystaném prohlášení věci za kulturní památku vyznačovala v katastru nemovitostí.

Zápisem do katastru by se mělo předejít situacím, kdy úřady či nový majitel stavby v případě jejího převodu o chystaném prohlášení stavby za památku neví. Požádali jsme proto ministra kultury, aby tuto možnost projednal s Národním památkovým ústavem a Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním.

Přesvědčili jsme ČSSZ, aby muži dorovnala důchod do výhodnější minimální výše (sp. zn. 3931/2023/VOP)

Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ) je povinna poskytovat příjemcům českého důchodu, kteří bydlí v ČR a jimž byl důchod přiznán dle nařízení 883/2004, doplatek do minimální výše dle českých právních předpisů. Při posuzování nároku na doplatek ČSSZ sčítá všechny důchody, které pojištěnec pobírá z členských států Evropského hospodářského prostoru a Švýcarska. V takovém případě ČSSZ určuje, která minimální výše důchodu se v konkrétním případě uplatní. Existují dvě – obecná nebo zvláštní. Zvláštní výše se uplatňuje u lidí s postižením z mládí či mladých lidí s postižením. Týká se také pojištěnců, kteří před vznikem invalidity platili alespoň 15 let pojistné na důchodové pojištění. V ostatních případech se použije obecná minimální výše důchodu.

ČSSZ u muže určila, že mu náleží obecná minimální výše důchodu. Tím pochybila, protože muž získal před vznikem invalidity více než 15 let doby pojištění, kdy hradil pojistné na důchodové pojištění. Měla se u něj proto použít minimální výše zvláštní. ČSSZ uznala pochybení a muži poskytla doplatek důchodu 111 000 Kč.

Přiměli jsme krajský úřad změnit praxi a zrychlit řízení u stavebního úřadu (sp. zn. 4747/2024/VOP)

- I. Neplatné závazné stanovisko dotčeného orgánu není automaticky důvodem pro zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v odvolacím řízení.**
- II. Před rozhodnutím o odvolání má odvolací orgán vyžádat nové, aktuální závazné stanovisko u dotčeného orgánu.**

Muž žádal o dodatečné povolení rodinného domu a předložil stavebnímu úřadu platné závazné stanovisko orgánu životního prostředí. Stavební úřad stavbu dodatečně povolil. Nevšiml si však, že v době jeho rozhodování již platnost závazného stanoviska skončila. Soused se odvolal a odvolací krajský úřad rozhodnutí kvůli neplatnému závaznému stanovisku zrušil. Odstranění chyby měl zajistit prvostupňový stavební úřad (tj. úřad, u kterého muž o dodatečné povolení žádal).

S postupem krajského úřadu jsme nesouhlasili. Krajský úřad nakonec uznal naši argumentaci, že je to on sám, kdo má pochybení stavebního úřadu napravit – zajistit chybějící stanovisko. Stěžovatelův případ jsme již změnit nemohli, ale změna praxe umožní zkrácení délky řízení dosud vedených v režimu starého stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

Dobrá zpráva zároveň je, že nový stavební zákon č. 283/2021 Sb. již výslovně stanoví, že stavební úřad (tedy i odvolací orgán) má obstarat případné chybějící závazné stanovisko. V budoucnu bychom již tedy podobný problém nemuseli řešit.

Pomohli jsme vyjasnit právní úpravu

Po letech úsilí se nám podařilo prosadit důležité změny v zákoně o sociálních službách

Novela posiluje ochranu klientů v sociálních službách zakotvením nezávislého stížnostního mechanismu a zavedením přestupku špatného zacházení. Zasadili jsme se o to, že bude možné efektivně řešit stížnosti. Pokud poskytovatel stížnost zamítal nebo neřešil, neměli klienti efektivní možnost zjednatí nápravy. To se ale od března i díky nám změnilo. Nově může vyřízení stížnosti přezkoumat Ministerstvo práce a sociálních věcí. Pokud bude stížnost oprávněná, musí

poskytovatel zjednat nápravu. Když tak neučiní, může mu být uložena pokuta až 500 000 Kč. Podrobný postup, jak při podávání stížnosti postupovat, naleznete [v našem letáku](#).

Na nutnost postihovat případy špatného zacházení, tedy jednání, které nerespektuje lidskou důstojnost, například nezajištění bezpečí, nerespektování sociální autonomie, posilování závislosti na poskytované péči nebo neodůvodněného používání omezovacích prostředků upozorňujeme už od roku 2016. Na tuto potřebu nyní reaguje novela, která stanovuje, že poskytovatelé sociálních služeb musí respektovat a chránit soukromí, integritu a důstojnost klientů, kterým poskytují sociální službu. Pokud tuto povinnost poruší, bude hrozit poskytovateli od 1. ledna 2026 pokuta až 300 000 Kč.

[Apelujeme na úřady, aby při vyřizování žádostí vyžadovaly jen skutečně nutné doklady \(sp. zn. 3379/2024/VOP\)](#)

Zákon o matrikách nestanoví jako povinnou přílohu žádosti o změnu příjmení souhlas rodičů poručenice. Chybějící souhlas proto nemůže představovat podstatnou vadu žádosti, která by bránila pokračování řízení.

Poručníci si přáli, aby dítě, o které pečují, neslo jejich příjmení. Soud je podpořil. Když ale podali žádost, matriční úřad trval na souhlasu biologické matky dítěte. Poručníci jej nedodali, a tak úřad kvůli „podstatným vadám žádosti“ řízení zastavil. Jeho postup potvrdil i krajský úřad.

Upozorňovali jsme oba úřady, že zákon o matrikách souhlas rodiče v tomto případě nevyžaduje. Navíc ve prospěch pěstounů rozhodl i soud, což měl vzít matriční úřad v potaz. Ani tento fakt s matričním a krajským úřadem nepohnul a jejich postup dokonce potvrdilo i Ministerstvo vnitra.

Pozn.: Právní úprava od roku 2024 výslovně zakazuje změnit příjmení nezletilého dítěte na příjmení poručníka.

[Ženě jsme vysvětlili pravidla pro zřizování vyhrazených parkovacích stání \(sp. zn. 4506/2024/VOP\)](#)

Ve veřejně nepřístupné garáži bytového domu nemusí být vyhrazená parkovací stání pro osoby se zdravotním postižením.

Když si stěžovatelka kupovala byt v bytovém domě, nacházela se v garáži domu parkovací stání označená jako vyhrazená . Developer tato stání postupně rozprodal a odstranil z nich dopravní značení. Stavební úřad i nadřízený magistrát jí sdělily, že se problémem nemohou zabývat.

Stěžovatelce jsme vysvětlili právní úpravu, která stanovuje počty vyhrazených parkovacích stání. V daném případě developer musel zřídit pouze dvě návštěvnická vyhrazená stání na ulici před bytovým domem. V garáži taková stání být nemusela. Když je developer zrušil, neporušil právní předpisy. Stavební úřad tedy stěžovatelce skutečně nemůže pomoci. Úřady jsme ale upozornili, že jí měly blíže vysvětlit, proč v garáži bytového domu nemusí být vyhrazená stání.

[Zastali jsme se stěžovatelky, jejíž dům je ohrožuje sesuv zeminy \(sp. zn. 6834/2023/VOP\)](#)

- I. **Rozhodnutí, kterým stavební úřad uložil povinnost postavit opěrnou zeď k ochraně území proti sesutí, musí úřad vymáhat efektivně. Efektivním způsobem exekuce je provedení náhradního výkonu, jehož podstatou je, že stavební úřad zajistí postavení opěrné zdi namísto stavebníka.**

II. Stavební úřad postupuje v exekuci podle správního řádu, nikoliv podle stavebního zákona.

Stavební úřad uznal námitky stěžovatelky, že v důsledku výstavby bytů v sousedství, došlo k narušení stability jejích pozemků a staveb. Uložil proto stavebníkovi bytů povinnost postavit opěrnou zeď.

Jelikož stavebník povinnost nesplnil, stavební úřad přistoupil k exekuci. Stavebník pokuty uhradil, ale zeď nepostavil. Nemovitosti stěžovatelky jsou nadále poškozovány.

Stavebnímu úřadu jsme vytkli, že zvolil neefektivní způsob exekuce. Vyzvali jsme jej, aby přistoupil k provedení náhradního výkonu rozhodnutí.

Stavební úřad naši argumentaci odmítl. Uvedl, že případ postoupil jinému stavebnímu úřadu, jelikož podle „nového“ stavebního zákona už není příslušný k vedení exekuce.

S tím ale nesouhlasíme „Nový“ stavební zákon nemá na exekuci vliv. Stavební úřad je k jejímu provedení stále příslušný, a zároveň povinný. O nezákonném postupu stavebního úřadu jsme proto vyrozuměli nadřízený správní úřad.

Radili jsme v diskriminačních věcech

Připomněli jsme spolku, že nemůže diskriminovat tanečníky s postižením (sp. zn. 3054/2024/VOP)

Pokud spolek poskytuje zájmové aktivity, které jsou přístupné všem, jedná se o službu určenou veřejnosti. V takovém případě má spolek jako poskytovatel povinnost přijmout přiměřené opatření, aby službu mohla využívat osoba s postižením.

Žena začala navštěvovat taneční lekce spolku, pořadatelé ji však v průběhu kurzu vyloučili. Důvodem byly konfliktní situace, které souvisely s projevy jejího zdravotního postižení. Došli jsme tehdy k závěru, že se nejednalo o diskriminaci. Nyní stěžovatelka začala znovu usilovat o účast na lekcích. Navrhla, že bude docházet s doprovodem, který bude přiměřeným opatřením. Spolek to odmítl s tím, že chování stěžovatelky v minulosti průběh kurzu narušovalo. Současně pořadatelé připustili, že lekce již navštěvovali jiní účastníci s doprovodem, aniž by to pro spolek představovalo zatížení.

Dospěli jsme k závěru, že postup spolku byl vůči ženě diskriminační v podobě nepřijetí přiměřeného opatření ve prospěch člověka s postižením. Spolku jsme doporučili, aby ženě umožnil docházet na lekce s doprovodem. Teprve potom může spolek posoudit, zda účast stěžovatelky s doprovodem skutečně narušuje průběh lekcí.

Přiměli jsme agenturu práce, aby lépe posuzovala fyzickou kondici uchazečů, nikoli jejich věk (sp. zn. 4349/2023/VOP)

Dobrá fyzická kondice může být podstatným požadavkem pro výkon práce. Datum narození zájemce o zaměstnání však není jejím spolehlivým ukazatelem. Pokud fyzická zdatnost představuje důležité kritérium pro práci, je na místě ji ověřit. Ne ji automaticky předpokládat podle věku uchazeče.

Šedesátiletý zájemce se ucházel o fyzicky náročnou práci v automobilovém průmyslu. Práci nedostal a měl za to, že kvůli svému vyššímu věku. Tvrdil přitom, že je stále fyzicky zdatný. Byl přesvědčený, že ho agentura kvůli jeho věku diskriminovala.

Zeptali jsme se ředitele agentury, která prováděla nábor zaměstnanců, proč zájemce nevybrali. I lidé vyššího věku totiž mohou namáhavou práci zvládnout. Konkrétní důvody agentury se nám sice objasnit nepodařilo, ale pro jistotu jsme doporučili jejímu řediteli proškolit zaměstnance o nutnosti dodržovat zákon. Z něj plyne, že dovozovat nízkou fyzickou kondici pouze z vyššího věku uchazeče je nepřípustné, stejně jako komentáře na věk uchazečů. Nevhodná vyjádření týkající se věku totiž také mohou být diskriminací. Ředitel agentury souhlasil a přislíbil poskytnout zaměstnancům proškolení.

Navštěvujeme zařízení

Už od roku 2006 jsme národním preventivním mechanismem – chráníme lidi před špatným zacházením. Proto navštěvujeme zařízení, kde jsou lidé omezení na svobodě nebo závislí na poskytované péči. Jedná se například o věznice, dětské domovy nebo domovy pro seniory. Od roku 2018 rovněž sledujeme, jak Česká republika naplňuje práva lidí s postižením podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením. Proto navštěvujeme také zařízení, kde jsou lidé se zdravotním postižením.

V březnu 2025 jsme provedli systematickou návštěvu Dětského domova v Litvli a neregistrovaného zařízení sociálních služeb pro seniory v Mutěnicích.

V dubnu 2025 jsme uskutečnili systematickou návštěvu Dětského domova Most, Vazební věznice Teplice, Psychiatrické nemocnice v Opavě a neregistrované sociální služby Penzion Babička v Hroznové Lhotě. Rovněž v dubnu jsme sledovali vyhoštění ze Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty do Nigérie.

Transformace dětských domovů funguje. Dětský domov Moravská Třebová je toho důkazem (sp. zn. 34/2024/NZ)

Navštívili jsme Dětský domov Moravská Třebová, který prochází transformací. To znamená, že postupně zavádí prvky, kterými chce péči o děti co nejvíce přiblížit péči v domácím prostředí. Zjistili jsme přitom příklady dobré praxe, které dokazují, že transformace dětských domovů je krok správným směrem.

V dětském domově průběžně probíhají stavební úpravy a modernizace vnitřních prostor a vybavení, aby byly pro děti útulné a připomínaly jim běžnou domácnost. Domov má tři cvičné garsonky a samostatný byt pro starší děti a mladé dospělé, kteří se tu učí samostatnosti a připravují se na dospělý život. Režim v domově je přizpůsobený dětem a jejich potřebám. Personál domova je navíc podporuje v jejich zálibách a vede je k seberealizaci a rozvíjení talentů. Lví podíl na ukázkovém fungování domova mají vřelé a přátelské vztahy, které v domově mezi dětmi a personálem panují.

Pomohli jsme neslyšícímu odsouzenému, aby mohl z věznice komunikovat se svou rodinou ve stejném rozsahu jako jakýkoliv jiný odsouzený bez postižení (sp. zn. 6180/2024/NZ/JM).

Odsouzený mohl z věznice telefonovat své rodině pouze za pomoci jiného odsouzeného. Docházelo ale k situacím, kdy jiný odsouzený měl soukromé informace o stěžovateli a jeho

rodině. Dále se několikrát stalo, že došlo i k přemístění nebo propuštění odsouzeného, který poskytoval pomoc. Stěžovatel tedy požádal ve věznici neúspěšně o užívání tabletu, aby mohl vizuálně (odezíráním) komunikovat s osobami blízkými, případně s advokátem. Věznice mu to neumožnila a situaci dále neřešila.

Stěžovatele nakonec přemístili do jiné věznice, kde se dočkal i díky naší pomoci vstřícnějšího přístupu. Navíc po námi provedeném šetření ředitel původní věznice uvedl, že by stěžovateli umožnili na základě žádosti častější využívání videohovorů tak, aby mu byla vykompenzována nemožnost telefonovat. Dle našeho názoru měla věznice tuto možnost odsouzenému sama aktivně nabídnout.

Zpráva Evropského výboru pro zabránění mučení potvrzuje naše dlouhodobá zjištění

Evropský výbor pro zabránění mučení letos v březnu zveřejnil [zprávu](#) z návštěvy České republiky v roce 2024. Delegace navštívila policejní cely, věznice, zařízení pro zabezpečovací detenci a jeden výchovný ústav. V mnoha ohledech zpráva potvrzuje naše zjištění z návštěv obdobných zařízení, které vykonáváme již od roku 2006.

Zjištění výboru se týkala podmínek zajištění, zacházení s osobami zbavenými svobody, včetně mladistvých, a používání donucovacích prostředků.

Zpráva obsahuje celou řadu doporučení pro české úřady. Výbor například doporučuje ukončit praxi připoutávání osob k pevným předmětům, zejména u mladistvých. Dále by měla být zajištěna přítomnost právníka a důvěryhodné dospělé osoby při výsleších nezletilých a přehodnotit systematickou přítomnost dozorců při lékařských vyšetřeních. Kriticky se staví také k absenci souhlasu s léčbou v detenci a k pokračujícím chirurgickým kastracím. V některých oblastech zpráva přináší pozitivní hodnocení, například v případě materiálních podmínek nebo nabídky vzdělávacích aktivit.

Evropský výbor nyní požaduje, aby Česká republika do šesti měsíců poskytla odpověď s přehledem přijatých opatření a s reakcí na jednotlivá doporučení.